

<p>הנחיית פרקליט המדינה מספר 2.35 – מדיניות פתיחה בחקירה והעמדה לדין בגין תיעוד קולי או ויזואלי של מטפל בקטין או בחסר ישע שבוצע ללא הסכמת המתועדים ושימוש בתוצרים אלה בהליך הפלילי</p>	<p>הנחיות פרקליט המדינה</p>
<p>ב טבת ה' תשע"ח, 19 דצמבר 2017</p>	

2.35 - מדיניות פתיחה בחקירה והעמדה לדין בגין תיעוד קולי או ויזואלי של מטפל בקטין או בחסר ישע שבוצע ללא הסכמת המתועדים ושימוש בתוצרים אלה בהליך הפלילי

מטרת הנחיה זו להתוות את מדיניות התביעה לעניין תיעוד קולי או ויזואלי באמצעות מכשיר הקלטה, של הנעשה בין מטפל או גורם אחר לבין קטין או חסר ישע (להלן: "חסר הישע"), שבוצע בלא ידיעה והסכמה של מי מהמוקלטים.

א. המסגרת החוקית:

סעיפים 2(1) ו-2(3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") שכותרתם "פגיעה בפרטיות מהי" קובעים כי:

"פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;

(3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד";

סעיפים 2(א) ו-2(ג) לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק האזנת סתר") שכותרתם "האזנת סתר שלא כדין ושימוש שלא כדין בהאזנה" קובע כי:

"(א) המאזין האזנת סתר שלא על פי היתר כדין, דינו – מאסר חמש שנים."

"(ג) המציב או המתקין מכשיר למטרת האזנת סתר שלא כדין או כדי לאפשר שימוש בו למטרה האמורה, דינו – מאסר חמש שנים."

סעיפים 18(2)(ב), 18(2)(ג) ו-18(3) לחוק הגנת הפרטיות שכותרתם "הגנות מהן" קובעים כי:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:

(2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

(ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;

(ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;”

ב. כללי:

1. חסרי ישע נזקקים ככלל לטיפול ולהשגחה צמודה ומתמשכת על ידי מטפלים. טיפול זה ניתן פעמים רבות בביתו של חסר הישע או במסגרות ייעודיות כדוגמת גני ילדים, בתי אבות, מחלקות סיעודיות וכדומה, ללא נוכחות או בקרה קבועה מצד בני משפחתו של חסר הישע או קרוביו.
2. בשל העובדה שחסרי הישע מוגבלים לעתים בכושרם לתקשר ולתת ביטוי לטיבו של הטיפול הניתן להם, ובכלל זאת לאפשרות של טיפול לקוי או אף פוגעני, ישנו קושי מובנה לקרוביהם של חסרי הישע לקיים פיקוח ובקרה מיטביים על אופן הטיפול ביקריהם.
3. לנוכח האמור, לעתים, קרוביהם של חסרי הישע מתקינים מכשירי הקלטה שונים (אודיו או וידאו) במקום בו מטופל חסר הישע, ללא ידיעתם של המטפלים, וזאת כאמצעי לקיום פיקוח ובקרה כאמור.
4. הדברים אמורים ביתר שאת במקרים בהם מתעורר חשד אצל קרוביו של חסר הישע כי המטפל פוגע פיזית או נפשית בחסר הישע.
5. מהפן החוקי, תיעוד מסוג זה, בין אם הוא כולל שמע ובין אם הוא כולל תמונה, מהווה, על פני הדברים, פגיעה בפרטיות בהתאם לחוק הגנת הפרטיות.¹ זאת, אלא אם מתקיימת אחת ההגנות הקבועות בחוק, אליהן נתייחס בהמשך.
6. על פי רוב, הצילום וההקלטה מתבצעים על פני תקופה מסוימת, ועל כן, פרט לתיעוד מעשי ההתעללות עצמם, ככל שאירעו כאלה, הם כוללים בעיקר תיעוד של מעשי המטפל וחסר הישע ולעתים גם מעשיהם של אנשים נוספים העשויים להיקלט במהלך התיעוד, כל זאת ללא ידיעתם ואף כשהם עשויים להימצא ברשות היחיד.
7. בנוסף, ככל שהתיעוד כולל שמע, הרי שלכאורה הוא מהווה גם האזנת סתר אסורה ועל כן נכנסת הפעולה לגדרו של חוק האזנת סתר.² זאת, למעט במקרים שיפורטו בהמשך שבהם עקב נסיבות העניין יתכן שכלל לא מתגבשת עבירה.

¹ דומה כי החלופות הרלוונטיות הן אלה שבסעיפים (1)2 ו-(3)2 לחוק הגנת הפרטיות כפי שמובאות בפרק "המסגרת החוקית" להנחיה זו.

8. לתחולת חוק הגנת הפרטיות וחוק האזנת סתר על תוצרי ההקלטה – קרי, אותן הראיות שהופקו ממכשירי ההקלטה הסמויים בנסיבות אלה – יש מספר נפקויות:

א. מי שעומד מאחורי ההקלטה (להלן: "המקליט"), עובר לכאורה עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות³, ואם ההקלטה כוללת גם שמע – גם עבירות לפי חוק האזנת סתר.⁴

ב. על תוצרי ההקלטה חלות הוראות מגבילות שונות, הן לעניין הרשות של החוקרים והתובעים להאזין ולעיין בהן, והן לעניין קבילותן בבית משפט במסגרת הליך פלילי נגד המטפל החשוד, אם ייפתח הליך כזה.

ג. ככל שמוגש כתב אישום נגד המטפל / הגורם החשוד, ותוצרי ההקלטה מהווים חומר חקירה בתיק, הרי שלעובדה שהם הושגו תוך פגיעה בפרטיות או תוך האזנת סתר, יש השלכות על אופן מיון התוצרים על-ידי היחידה החוקרת ועל אופן מימוש זכות ההגנה לעיין בהם במסגרת ההליך המשפטי.

ג. התנויית מדיניות החקירה והתביעה:

9. התקנת מכשירי הקלטה סמויים פוגעת כמובן בפרטיותם של האנשים שהתנהגותם או דבריהם תועדו באמצעות מכשירים אלה. הפגיעה היא הן בפרטיותו של המטפל החשוד, (בוודאי כך כאשר החשדות מתבררים כלא מוצדקים) הן בפרטיותו של חסר הישע והן בפרטיותם של מזדמנים למקום התייעוד שתועדו בהקלטה.

10. עם זאת, במקרים בהם יש חשד ממשי להתעללות בחסר הישע, ניתן יהיה להבין מדוע אפוטרופוסו או קרובו של חסר הישע נקט פעולות כגון הקלטת סתר, וזאת, לשם בירור החשד להתעללות בחסר הישע, והגנה עליו. במקרים אלה, אפשר שקיומן של הגנות בדין או שיקולי עניין לציבור, יצדיקו הימנעות מהעמדה לדין.

בדומה, במקרים שבהם נראה מחומר החקירה הראשוני שנאסף כי הייתה הצדקה להקלטה, כגון במקרה שההקלטה תיעדה התעללות בחסר הישע, או שעולה מראיות אחרות כי היה חשד ממשי להתעללות שכזו, אין לכאורה מקום וצורך לחקירת המקליט באזהרה. במקרה שכזה, חקירה באזהרה – ככל שהיא נדרשת לדעת המשטרה – תעשה רק לאחר התייעצות עם פרקליט בדרגת ממונה או עם תובע המשמש ראש שלוחה ומעלה לפחות ביחידת התביעות הרלוונטית.

11. התקיימו הנסיבות המפורטות להלן, ככלל, לא יועמד המקליט לדין:

² סעיף 2(א) לחוק האזנת סתר.

³ ראו סעיף 3(2) הקובע עבירה של פגיעה בפרטיות במקרה של "צילום אדם כשהוא ברשות היחיד".

⁴ ראו סעיפים 2(א) ו-2(ג) לחוק האזנת סתר כפי שמובאים בפרק "המסגרת החוקית" להנחיה זו.

(1) במקרה שבו עולה חשד להפרת חוק הגנת הפרטיות – ככלל, לא יועמד המקליט לדין, אם עולה מהראיות כי המקליט פעל בתום לב, מתוך חשש כן, המתבסס על אינדיקציות ממשיות שמתבצעות עבירות כלפי חסר הישע, ובלבד שנראה שכל כוונתו הייתה להשתמש בתוצרים לצורך חשיפת עבירה, וכשנראה שהוא פעל באורח מידתי (מבחינת מיקום מכשיר ההקלטה ומשכה) וללא כוונה נוספת לבלוש אחר המטפל, או מי מהמתועדים בהקלטה, מטעמים אחרים.

יושם לב כי במקרים כאלה עשויות לחול ההגנות הקבועות בסעיפים 18(2)(ב), 18(2)(ג) ו- 18(3) לחוק הגנת הפרטיות⁵ ואם אכן חלות הן, הרי שהמקליט אינו עובר עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות. בנסיבות אלה, ייסגר התיק בעילה של "היעדר אשמה".

אם נראה כי ההגנות אינן חלות, אך מתקיימות הנסיבות דלעיל, יהיה מקום לסגור התיק בעילה של חוסר ענין לציבור.

(2) במקרה שבו החשד הנו גם (או רק) להפרת חוק האזנת סתר, ככלל, לא יועמד החשוד לדין, אם ההקלטה⁶ בוצעה על ידי אפוטרופוס על פי דין של חסר הישע (היינו כאשר חסר הישע הוא קטין והמקליט הוא אחד מהוריו)⁷, אפוטרופוס לפי מינוי בית משפט,⁸ או אפוטרופוס למעשה,⁹ הנוהג בפועל כמי שחובת השמירה על ענייניו של חסר הישע חלה עליו, והאזנת הסתר יועדה לשיחות שחסר הישע הוא צד להן, או שנועדה לקלוט דברים או מעשים שהופנו כלפי חסר הישע (כגון קללות, מכות וכו'). במקרים אלה, כאשר חסר הישע מתועד בהקלטה, הרי שניתן לקבוע כי לא מתקיימת כלל האזנת סתר, שכן המקליט, בהיותו אפוטרופוס של חסר הישע, פועל מכוח חובתו להגן על ענייניו של החסוי, וניתן אף לראות בו כמי ש"נכנס לנעליו" ומסכים להאזנה. בנסיבות אלה ניתן יהיה לסגור את התיק בעילה של "היעדר אשמה".

(3) במקרים שבהם עלה חשד לעבירה על חוק האזנת סתר, והמקליט איננו אפוטרופוס של חסר הישע, אך עולה מהראיות כי הוא פעל בתום לב, עקב חשש כן המבוסס על אינדיקציות ממשיות, שמבוצעת עבירה של פגיעה בחסר הישע, ככלל, לא יועמד המקליט לדין, ובלבד שנראה שהוא התכוון להשתמש בתוצרים רק לצורך חשיפת עבירה ופעל במידתיות. במקרה כזה, ככלל, ייסגר התיק בעילה

⁵ מובא בפרק "המסגרת החוקית" להנחיה זו.

⁶ במקרים אלה, לכאורה מדובר כאמור בהאזנת סתר אסורה, שכן חוק האזנת סתר אינו כולל הגנות.

⁷ סעיף 14 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות, תשכ"ב-1962 (להלן: "חוק הכשרות").

⁸ סעיף 33 לחוק הכשרות.

⁹ "אפוטרופוס למעשה" הנו האדם אשר דואג לצרכיו ולרווחתו של חסר ישע שהינו במעמד "חסוי" כהגדרתו בחוק הכשרות. סעיף 67 לחוק הכשרות קובע לגבי "אפוטרופוס למעשה" כדלקמן: "מי שפועל כאפוטרופוס, חובתו ואחריותו כלפי החסוי יהיו לפי הוראות פרק זה, אף אם לא נתמנה כלל או שהיה פגם במינויו או שהתפטר או פוטר או שפקעה אפוטרופוסותו".

של "העדר עניין לציבור", בפרט כאשר בנסיבות העניין הרושם המתקבל הוא שחסר הישע לא יכול היה, מבחינת מצבו, להסכים מראש להקלטה.

12. ככל שבהקלטה אסורה, העולה כדי "האזנת סתר" או "פגיעה בפרטיות" מבחינה משפטית, תועדה בפועל עבירה, וככל שהעבירה שתועדה חמורה יותר, כך תגבר הנטייה שלא להעמיד לדין את המקליט, אף אם לא התקיימו הנסיבות שפורטו בסעיף 10 או 11 לעיל.

13. נסיבות אחרות מאלו שפורטו לעיל ייבחנו על פי הקריטריונים הרגילים שלפיהם מחליטים אם לפתוח בהליכים פליליים ולהעמיד לדין.

עיון רשויות החקירה והתביעה בתוצרי הקלטה שעולה חשד לגביה כי הושגה בהאזנת סתר

14. על מנת שרשויות החקירה והתביעה יוכלו לעיין בתוכנה של **הקלטת שמע**, שנערכה על פי החשד ללא הסכמת המטפל או חסר הישע, ולעשות בה שימוש לצורך טיפול בתיק חקירה בנוגע לחשדות נגד המטפל החשוד, נדרש היתר מכוח סעיפים 2ב(ב) ו-2ב(ג) לחוק האזנת סתר.¹⁰

15. ההיתר הנ"ל יכול שיינתן על-ידי היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בנושאים שבתחומי סמכותו. בקשות למתן היתר כאמור – יופנו ללשכת פרקליט המדינה או הפצ"ר, ויכללו את פרטי החקירה, האינדיקציות באשר לקיומה של האזנת סתר אסורה לכאורה, ואת זהות הגורמים ביחידה החוקרת ובתביעה שלגביהם מתבקש ההיתר לעיון בתוכנה של האזנת הסתר האסורה.

16. בין השיקולים למתן היתר כאמור, ייכללו: חומרת העבירה הנטענת על נסיבותיה, חיוניות הראיה (לרבות האפשרות וההצדקה להסתפק בתמונה – ללא קול – בלבד, במקרה שההקלטה כוללת אודיו ווידאו גם יחד), האם המקליט הוא גם אפוטרופוס של חסר הישע, מידתיות הפגיעה בפרטיות, וכיוצ"ב.

להשלמת התמונה יצוין כי אין הוראה דומה ביחס לצפייה בתיעוד חזותי ללא שמע, שהושג בדרך של פגיעה בפרטיות אך אינו מהווה האזנת סתר. לפיכך, לא נדרש אישור גורם כלשהו לצפייה של צוות החקירה והתביעה בתיעוד חזותי כאמור.

¹⁰ וזו לשון סעיפים 2ב(ב) ו-2ב(ג) לחוק האזנת סתר: (ב) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בענין שבתחום סמכותו, רשאים להקשיב לדברים שנתקבלו בהאזנת סתר שנעשתה שלא כדין או לעיין בהם, ולעשות בהם שימוש, הכל לאחת ממטרות, אלה – (1) מניעה או חקירה של פשע חמור; (2) מניעה או חקירה של כל פשע, מטעמים מיוחדים של חומרת הענין. (ג) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או הפרקליט הצבאי הראשי בענין שבתחום סמכותו, רשאים, אם ראו שענין הציבור מחייב זאת, להסמיך לענין מסויים, תובע או ממונה על חקירה להקשיב לדברים כאמור בסעיף קטן (ב), ולעשות בהם שימוש, והכל לאחת המטרות המפורטות באותו סעיף קטן. "...

17. יצוין כי על מנת שרשויות החקירה והתביעה יוכלו לעיין בתוכנה של הקלטת שמע ולעשות בה שימוש לצורך טיפול בתיק חקירה בנוגע לביצוע עבירה של האזנת הסתר בידי קרובו של חסר הישע, גם כן נדרש היתר מכוח סעיף 22 לחוק האזנת סתר.¹¹

מיון תוצרי ההאזנה וזכות העיון בהם

18. על מנת לצמצם את מידת הפגיעה בפרטיות, על הרשות החוקרת למיין את חומר ההקלטה ולהעביר לעיון התביעה אך ורק את החלק הרלוונטי מתוכו להוכחת העבירה והרקע לעבירה (על פי המבחנים להגדרת "חומר חקירה"), וכן מה שיכול לשמש להגנת הנאשם, ורק חלק זה ייכלל בחומר החקירה בתיק.

כבר נפסק, כי כאשר מדובר בהאזנת סתר לשיחות שאינן רלוונטיות לאישום, הרי שאותן שיחות אינן באות בגדר חומר "נאסף" בחקירה, ועל כן אין לתמללן או לתקצרן כדי למנוע פגיעה בפרטיות.¹² קביעה זו יפה גם לענייננו. לפיכך, לאותם חלקים בהקלטה שאינם רלוונטיים לחשד הפלילי, יש להתייחס כאל חומר שכלל לא נאסף בחקירה ובוודאי שאינו מהווה "חומר חקירה".

19. משהוגש כתב אישום, תוצרי ההקלטה הרלוונטיים לאישום מהווים חומר חקירה בתיק ולהגנה יש זכות עיון בהם. ככלל, בשל העובדה שמדובר בראיה הפוגעת בפרטיות – הן צילום הסתר והן הקלטת הסתר – יש לאפשר להגנה עיון בלבד בראיה במשרדי המאשימה, ולא העתקה.¹³ יצוין כי ההגנה עשויה לבקש כי ייערך לה העתק של ההקלטה או תמלילה, וההעתק יישמר במשרדי המאשימה, תוך שההגנה תרשום הערות על גבי ההעתק. במקרה כזה, יש לאפשר להגנה לקבל העתק שכזה, אשר יישמר במשמורת התביעה, תוך הבטחת האחסנה של ההעתק באופן שהתביעה לא תעיין ברשימות שתערך ההגנה.

קבילות תוצרי ההקלטה בבית המשפט בהליך פלילי שהוגש נגד המטפל

20. במקרה שבו נאספו ראיות לביצוע עבירה, כתוצאה מהצבה של מכשירי הקלטה סמויים, שהפעלתם היוותה עבירה, על התובע לבחון האם יהיה מקום להגיש את הראיה לבית

¹¹ וזו לשון סעיף 22(א) לחוק האזנת סתר:

"(א) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה שהוסמך לכך, רשאי להקשיב לדברים שנתקבלו בהאזנת סתר שלא כדין או לעיין בהם, ורשאי הוא גם להסמיק, לעניין מסויים, תובע או ממונה על חקירה לעשות שימוש בדברים שנתקבלו כאמור, הכל למטרת אכיפתו של חוק זה ובמידה שאינה עולה על הנדרש."

הממונה על החקירה יכול שיוסמך בידי קצין משטרה בדרגת סני"צ ומעלה שהוסמך לכך, לעיין בתוכנה של הקלטת שמע ולעשות בה שימוש לצורך טיפול בתיק חקירה בנוגע לביצוע עבירה של האזנת הסתר. הפרקליט יכול שיוסמך לכך בידי פרקליט המדינה, לאחר התייחסות מנהל יחידת הסייבר בפרקליטות המדינה.

¹² בש"פ 2043/05, 2130/05 **מדינת ישראל נ' זאבי ואח'** (פורסם בנבו, 15.9.2005).

¹³ בש"פ 6022/96 **מדינת ישראל נ' מזור פ"ד נ(3) 696 (1996)**; בש"פ 6640/06 **קרוכמל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.9.2006); "עיון הנאשם בחומר החקירה לאחר הגשת כתב אישום נגדו" **הנחיית פרקליט המדינה 6.1**, סעיפים 33-32.

המשפט, תוך בחינת הערך שבקבלתה ובהסתמכות עליה במהלך המשפט לצורך גילוי האמת, מחד גיסא, ומידת הנזק המגולם בהגשתה לזכות לפרטיות, מאידך גיסא.

21. היה וסבר התובע כי יש מקום להגיש את הראיה כאמור, יש להבחין בין תוצרי הקלטה שאינם כוללים שמע, לבין תוצרי הקלטה הכוללים שמע.

הגשת תוצרי הקלטה שאינם כוללים שמע

22. תוצרים אלה ייבחנו כראיה במבחני סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, אשר זו לשונו:

”חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה.”

23. ככל שהמקליט הוא אפוטרופוס על פי דין של חסר הישע, אפוטרופוס לפי מינוי בית משפט או אפוטרופוס למעשה, וחסר הישע נקלט בצילום הסתר, ולחלופין – ככל שמושגת הסכמה של חסר הישע, גם אם בדיעבד, לשימוש בצילום הסתר בו הוא מתועד – וההקלטה מתעדת בעיקרה מפגשים בין חסר הישע לנאשם, ניתן לבקש להגיש את הראיה בבית המשפט.

24. ככל שהצילום נערך בתום לב, בשל חשש כן לשלומו של חסר הישע ותועדה בו עבירה, אפשר לבקש מבית המשפט היתר להגיש הראיה, אף אם לא התקיימו נסיבות הסעיף הקודם. הטיעון יהיה שאילו היה המצלם צד להליך, הרי שניתן היה לטעון לקיומה של לפחות אחת מן ההגנות הקבועות בסעיף 18(2)(ב), 18(2)(ג) ו-18(3) לחוק הגנת הפרטיות. הקרבה הרעיונית לקיומה של הגנה לפי חוק הגנת הפרטיות – תובא בפני בית המשפט במסגרת הטיעון לקבילות הראיה ויטען כי בנסיבות המקרה יש הצדקה להגשת הראיה.

הגשת תוצרי הקלטה הכוללים שמע

25. במקרים בהם תוצרי ההקלטה כוללים גם שמע, הרי שכאשר המקליט הוא אפוטרופוס על פי דין של חסר הישע, אפוטרופוס לפי מינוי בית משפט או אפוטרופוס למעשה, והאזנת הסתר היא רק לשיחות שחסר הישע הוא צד להן אין מדובר בהאזנת סתר, ולכן אין מגבלה על הגשת הראיה לבית משפט מכוח חוק האזנת סתר ויש לפעול כמפורט לעיל.

26. ביתר המקרים שבהם יש הקלטה של שמע, ניתן יהיה להגיש את תוצרי ההקלטה כראיה לביצוע עבירה שתועדה בהקלטה – באחד משני המצבים הבאים:¹⁴

¹⁴ ראה סעי' 13(א) לחוק האזנת סתר הקובע: 13. (א) דברים שנקלטו בדרך של האזנת סתר בניגוד להוראות חוק זה או להוראות סעיף 2 לחוק חסינות חברי הכנסת, לא יהיו קבילים כראיה בבית משפט, אלא באחד משני אלה: (1) בהליך פלילי בשל עבירה לפי חוק זה; (2) בהליך פלילי בשל פשע חמור, אם בית משפט הורה על קבילותה

א. כאשר מדובר בכתב אישום בגין "פשע חמור" כהגדרתו בחוק האזנת סתר, דהיינו פשע שעונשו 7 שנות מאסר ומעלה,¹⁵ ניתן להגיש בקשה לבית המשפט להגשת הראיה, ויש לשכנעו מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בנסיבות העניין הצורך להגיע לחקר האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות.

ב. כאשר מתנהל משפט בגין עבירת האזנת הסתר עצמה (שביצע המקליט עצמו).

27. בקשה לקבילות הראיה תוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה.¹⁶ ככלל, יש להעביר בקשות מסוג זה לאישור פרקליט המדינה.

לאחר ששוכנע, מטעמים מיוחדים שיפרט, כי בנסיבות העניין הצורך להגיע לחקר האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות. האזנת סתר שנעשתה שלא כדין בידי מי שרשאי לקבל היתר להאזנת סתר, לא תהיה קבילה כראיה לפי פסקה זו, אלא אם כן נעשתה בטעות בתום לב, תוך שימוש מדומה בהרשאה חוקית.

¹⁵ "פשע חמור" כפי שמוגדר בסעי' 1 לחוק האזנת סתר: "פשע חמור" – פשע שעונשו מאסר שבע שנים או יותר"

¹⁶ סעי' 13(א) לחוק האזנת סתר.